

Nejvyšší správní soud

Moravské nám. 6

657 40 Brno

(na podatelnu elektronicky s elektronickým podpisem)

Praha dne 22.08.2021

Navrhovatelka:

XXXXXXXXXXXX

zastoupena JUDr. Tomášem Nielsenem, advokátem a společníkem Nielsen Legal, advokátní kancelář, s. r. o., se sídlem Kozí 916/5, 110 00 Praha 1 – Staré Město, IČO: 247 93 345, ev. č. ČAK: 13167

Odpůrce:

Ministerstvo zdravotnictví, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2 – Nové Město, IČO: 00024341

N á v r h

na zrušení mimořádného opatření odpůrce ze dne

20. srpna 2021 č.j. MZDR 14600/2021-19/MIN/KAN

I.

Aktivní legitimace navrhovatelky

Navrhovatelka je žákyní XXXXXXXXX. Dle napadeného opatření je jí umožněna osobní účast na výuce pouze, pokud splní některou z podmínek uvedených v čl. I. bod 1 napadeného mimořádného opatření. Vzhledem k povinnosti školní docházky se jí tak mimořádné opatření bezprostředně týká a ukládá jí povinnosti nad rámec školského zákona. Uložení jakékoli povinnosti a omezení navrhovatelky ze strany státu je zásahem do jejích občanských práv a svobod. V tomto případě, pokud navrhovatelka nesplní některou z uvedených podmínek, nebude jí umožněna osobní účast na výuce, tedy opatření zasahuje do jejího práva na vzdělání. Pokud se bude chtít osobně vzdělávání účastnit, musí některou z uvedených podmínek splnit. Každý, i nezletilé dítě, má právo na důstojnost a ochranu své osobnosti. Jakýkoli autoritativní příkaz státu je zásahem do tohoto práva, neboť nutí něco konat nebo strpět i proti vůli člověka. Státní donucení tak může mít značně ponižující důsledky. Napadenému mimořádnému opatření navíc zcela chybí jakýkoliv zákonný důvod. Navrhovatelka je tedy jak věcně, tak procesně aktivně legitimována k podání tohoto návrhu. Procesní i věcná legitimace již ostatně byla opakovaně ve skutkově i právně podobných případech konstatována Nejvyšším správním soudem.

II.

Nezákonnost napadeného opatření

Odpůrce vydal mimořádné opatření podle § 69 odst. 1 písm. i) a odst. 2 zákona o ochraně veřejného zdraví a podle § 2 odst. 2 písm. f) zák. č. 94/2021 Sb. „k ochraně obyvatelstva a prevenci **nebezpečí vzniku a rozšíření onemocnění COVID-19** způsobeného novým koronavirem SARS-CoV-2“.

Dle § 69 ZOVZ lze mimořádná opatření vydávat **při epidemii** nebo **nebezpečí jejího vzniku**. Obdobné vyplývá i ze zák. č. 94/2021 Sb.

Z uvedeného tedy vyplývá, že mimořádné opatření musí být způsobilé buď likvidovat epidemii nebo bránit jejímu vzniku. **Mimořádná opatření podle zákona o ochraně veřejného zdraví či tzv. pandemického zákona nelze vydávat za účelem ochrany obyvatelstva ani za účelem jen bránění rozšíření jakéhokoli onemocnění, ale pouze za účelem předcházení takového rozšíření, které prokazatelně a bez důvodných pochyb může způsobit epidemii.**

V daném případě odpůrce ničím neprokázal, že by vydané opatření mělo být způsobilé naznačených cílů dosáhnout. Z uvedeného důvodu není podstatný obsah výrokové části napadeného opatření, neboť nejsou splněny základní podmínky pro jeho vydání.

III.

Odůvodnění napadeného opatření

Odpůrce hned od prvního odstavce odůvodnění veřejnosti lže. Aby bylo možné reagovat na všechny dezinformace uváděné MZ v odůvodnění, pro přehlednost bude argumentace navrhovatelky strukturovaná dle jednotlivých odstavců odůvodnění.

Je obecně známou skutečností, že v dětské populaci virus SARS-CoV-2 nezpůsobuje žádné mimořádné následky. Virus se v dětské populaci téměř nešíří, naprostá většina dětí je proti onemocnění Covid-19 nevnímavá a pokud onemocní, mají průběh onemocnění mírný. To ostatně potvrdilo masivní testování na konci školního roku a právnímu zástupci navrhovatelky to potvrdily krajské hygienické stanice na základě dotazu podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Počty pozitivních testů se pohybovaly v řádech promile, z toho ještě výrazně méně jich bylo potvrzeno konfirmačním PCR testem a onemocnění se neprojevovalo prakticky u žádného dítěte.

Důkazy: *Sdělení krajských hygienických stanic*

Oddíl I.

Odst. 1

Pokud odpůrce argumentuje odhadem Evropského centra pro prevenci a kontrolu nemocí, pak navrhovatelce, ani nikomu z veřejnosti, nemůže být zjevné, z jakých relevantních dat a myšlenkových procesů takové odhady vyplývají. Navíc dokonce, pod odkazem uvedeným odpůrcem, Evropské centrum pro prevenci a kontrolu nemocí **uvádí něco jiného, než interpretuje odpůrce ve svém odůvodnění**. ECDC uvádí, že lze očekávat stále **větší podíl** hlášených případů mezi dětmi v regionech, kde je rostoucí procento dospělých plně očkované. **Což je logické, když očkované osoby se netestují. Pokud se tedy testují osoby pouze neočkované, pak při stejném počtu zjištěných případů je pochopitelné, že podíl pozitivních testů se zvýší. To ale neznamená, že se zvýší počet pozitivních osob. Hned v prvním odstavci tak odpůrce projevuje svoji buď naprostou ignoraci známých faktů, amatérismus nebo se jedná o příkladnou demonstraci manipulace, kterou dle navrhovatelky odpůrce předvádí od jara 2020.**

O nedávném zvýšení podílu hlášených případů u dětí ECDC uvádí, že je způsobeno **zvýšeným zjišťováním případů s mírným průběhem. Podle údajů ze sledování mají děti ve věku od 1 do 18 let mnohem nižší hospitalizaci, těžká onemocnění a úmrtí, než všechny ostatní věkové skupiny.**

Odst. 2

Ač je možné, že děti všech věkových kategorií jsou vnímavé k infekci, odpůrce záměrně neuvádí, že vnímavost je v této věkové kohortě výrazně nižší, než u osob dospělých. O tom, jaké procento dětí bylo původcem infekce ve svém okolí, odpůrce mlčí. Z masivního testování provedeného na konci minulého školního roku je naprosto evidentní, že děti nemohly být příčinou rozšíření onemocnění Covid-19 v populaci. Pokud odpůrce tvrdí opak, pak zcela jistě disponuje výzkumem některé ze svých odborných organizací, které ochotně zmiňuje ve svých vyjádřeních k Nejvyššímu správnímu soudu, zejm. od Státního zdravotního ústavu. Pokud takovým výzkumem nedisponuje, pak nelze tvrzení odpůrce přikládat žádnou váhu.

Naopak navrhovatelka předkládá jako důkaz studii zveřejněnou v prestižním českém lékařském časopise Časopis lékařů českých, ze které vyplývá, že většina studentů se nakazila od svých rodičů, kteří se nakazili v zaměstnání. Dále z výzkumu vyplývá, že 45,9 % studentů má proti infekci IgG protilátky, přitom jen u 44,9 % byla v rodinách nařízena karanténa a z nich u 69,3 % byly protilátky zjištěny a u zbylých 30,7 % protilátky zjištěny nebyly a studenti neměli ani žádné klinické příznaky a jsou tedy považováni za nevnímavé.

Důkaz: Studie zveřejněná v ČLČ

Odst. 3

Odpůrce považuje za zvýšený počet 190 denně nově diagnostikovaných případů onemocnění. Odpůrce záměrně směšuje označení pojmu „případ“ („case“) a onemocnění. Dokonce podle metodiky vyplývající z rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1082/2013/E a navazujících předpisů o klasifikaci tzv. „cases“ vyplývá, že „případ“ není to samé, co onemocnění. Za případ je pro účely evropské „surveillance“ označena osoba, která splňuje jednu z podmínek uvedených v rozhodnutí, nikoli výhradně osoba nemocná ani osoba infekční.

Je navíc obecně známou skutečností, že osoba pozitivně testovaná ještě nemusí být v žádném případě infekční, natož pak nemocná. Jedná se pouze o osobu, v jejímž těle se nachází předem definovaná část ribonukleové kyseliny. I přes to, odpůrcem uváděný počet nových případů činí 0,175 % populace, hospitalizováno je 63 osob, tj. 0,06 % populace, což jinak znamená, že ze 150 českých nemocnic minimálně v 87 nemají ani jednoho hospitalizovaného pacienta s onemocněním Covid-19.

Odst. 4

Odpůrce i přes uvedené počty hovoří o epidemii, ačkoli žádná epidemie se evidentně na území ČR nevyskytuje. Přes toto tvrzení i tak odpůrce hovoří o stabilizované situaci a že onemocnění neproniká do ohrožených skupin.

Odst. 5

Odpůrce uvádí, že skupina 16 až 29 let představuje více než jednu třetinu všech nových případů. Tj. tedy 60 pozitivně testovaných osob (tj. 0,06 %) a z toho věkové kategorie 6-11 a 12-15, každá po 10 %, tj. 6 případů v celé ČR.

Odst. 6

Přesto v následujícím odstavci odpůrce začíná větu „zvýšený výskyt v populační skupině dětí a mladistvých...“ a dále pokračuje, že se jednalo zejména o případy zjištěné na zájmových akcích (táborech atd.), nicméně již neuvádí, že tedy **většina případů se objevila v jednotkách ohnisek, čítajících i několik desítek případů (navrhovatelka záměrně vypouští výraz „onemocnění“, neboť tento výraz je odpůrcem užíván v rozporu s evropskou metodikou a tím, co znamená výraz „positive case“).**

Odst. 7 a násl. do konce oddílu I.

Odpůrce přiznává, že zjištěné případy nejsou signálem nastupující epidemie (odpůrce uvádí „nárůst epidemie“, což je nepřesný výraz, neboť o epidemii se evidentně nejedná).

Tvrdí, že zvýšený počet případů mezi mladými je sledován i v okolních zemích, což nedokládá ani žádným důkazem ani není zřejmé, zda se nejedná o stejnou manipulaci, jako v odst. 1, tedy že považuje za zvýšený výskyt vyšší podíl pozitivních testů z důvodu menšího celkového počtu testů, když se očkované osoby netestují.

Odpůrce považuje situaci ve zdravotním systému za stabilizovanou, počty hospitalizovaných osob jsou nízké.

Z první části odůvodnění napadeného mimořádného opatření tedy, po očištění od manipulací odpůrce a jeho lživých výroků, vyplývá, že na území České republiky je situace stabilizovaná, v nemocnicích jsou jednotky případů a neexistuje žádný ukazatel, že by na území ČR existovala nebo měla propuknout epidemie onemocnění Covid-19. Natož pak, že by jejímu propuknutí měly posloužit školy a školská zařízení.

Oddíl II.

odst. 1

Odpůrce neuvádí, o jaké cirkulující varianty viru SARS-CoV-2 se má jednat, v čem spatřuje jejich nebezpečnost a ohrožení veřejného zdraví ani jejich potenciál způsobit na území ČR epidemii. V tomto kontextu pak není zřejmé, z čeho považuje za zásadní dodržovat ve školách a školských zařízeních protiepidemická opatření.

odst. 2

Není zjevné, z jakého důvodu odpůrce poukazuje na Americké centrum pro kontrolu a prevenci nemocí (CDC), když má k dispozici vlastní vědecká pracoviště, např. Státní zdravotní ústav. Za dobu 1,5 roku již mohl a dokonce měl povinnost zvážit přínos ochrany dýchacích cest ke zvládnutí epidemie. Existuje řada důkazů, které prokazují, že nařízení povinnosti nosit ochranné prostředky dýchacích cest nemá na šíření epidemie žádný vliv. Jako hlavní důkaz lze použít historii vývoje počtu pozitivních testů v uplynulém roce, kdy i přes tuto povinnost zveřejňoval odpůrce třikrát zvýšení počtu pozitivně testovaných osob. Navíc, nijak se nezabýval škodlivými následky dlouhodobého nošení ochranných prostředků, což již opakovaně i Nejvyšší správní soud odpůrci vytkl. **V tomto případě se navíc bavíme o nošení ochranných prostředků dětmi.**

odst. 4

Není zřejmé, z jakého důvodu odpůrce spojuje hodnocení rizika šíření onemocnění s mírou proočkovanosti. Je obecně známou skutečností, potvrzenou Státním ústavem pro kontrolu léčiv, že očkování nebrání infekci ani přenosu onemocnění. Stejně tak je čistě manipulativní sdělení odpůrce „o vývoji epidemické situace a přetrvávající riziko přenosu vidu SARS-CoV-2 mezi neočkovanými dětmi a mladistvými“. Jednak v této věkové kohortě žádný epidemický stav není a jednak není důvod, proč by se měla situace vztahovat pouze na neočkované děti. Screeningové testování se provádělo tři měsíce minulého školního roku a jeho výsledkem bylo vynaložení ohromných veřejných prostředků na zjištění pozitivně testovaných dětí v řádech promile.

odst. 6

Odpůrce tvrdí, že hlavním cílem opatření je zabránit zavlečení onemocnění do škol a školských zařízení zejména v souvislosti se zahraničními dovolenými. Přitom k tomuto účelu vydal odpůrce jiné mimořádné opatření, kterým

brání zavlečení nákazy ze zahraničí. Z odůvodnění není zřejmé, z jakého důvodu je nutné tato jiná opatření kombinovat. Přiznává snad odpůrce, že opatření související s dovolenými nebylo účinné?

odst. 8

Z vyjádření odpůrce je evidentní, že testování dětí ve školách nemá za cíl likvidaci epidemie ani bránění jejímu vzniku, ale získání informací. Za účelem získávání informací ale odpůrce není oprávněn vydávat mimořádná opatření, a zasahovat tak do práv a svobod jakýchkoli občanů, natož nezletilých dětí.

odst. 9

Odpůrce uvádí, že testování není nutné u osob, které podstoupily očkování nebo u nich neuplynula doba do 180 dnů od prodělání onemocnění, neboť u těchto osob předpokládá nižší riziko, že se nakazí. Sám odpůrce ale nezmiňuje možnost, že tato osoba bude přenašečem viru, aniž by se u ní objevily příznaky onemocnění Covid-19. Je paradoxní, že tímto zdůvodněním nutí odpůrce všechny občany ČR rok a půl k nošení ochranných prostředků dýchacích cest, přesto v případě testování považuje tyto úvahy za nadbytečné z hlediska dopadů na veřejné zdraví.

IV.

Zhodnocení

Dle § 69 odst. 2 ZoVZ platí, že opatření podle odst. 1 nařídí v nezbytně nutném rozsahu a rozhodně o jejich ukončení orgán ochrany veřejného zdraví. Obdobně platí i v případě zák. č. 94/2021 Sb.

Odpůrce nijak neprokázal, z jakého důvodu považuje za nezbytně nutné vydání napadeného mimořádného opatření. Z odůvodnění nevyplývá, že by mimořádné opatření mělo cílit na likvidaci epidemie ani že existují indicie, které by naznačovaly, že vznik epidemie hrozí. Naopak, odpůrce v odůvodnění uvádí, že epidemická situace je stabilizovaná, v nemocnicích jsou hospitalizovány jednotky případů a jediné, co pro futuro uvedl, bylo, že je třeba být na pozoru. To nicméně není zákonný důvod pro vydávání mimořádných opatření, která zasahují do práv a svobod občanů, obzvláště, jsou-li těmito občany nezletilé děti.

Odpůrce evidentně vydává mimořádná opatření bezdůvodně. To je i případ tímto návrhem napadeného opatření. Ukládání povinností nezletilým dětem bez splnění zákonných důvodů je tak nezbytné považovat za šikanu a zneužívání práva. O to tragičtější je, že pachatelem je vrcholný orgán veřejné moci a obětí nezletilé děti.

V.

Návrh

Navrhovatelka navrhuje, aby soud mimořádné opatření odpůrce ze dne 20.08.2021 č.j. MZDR 14600/2021-19/MIN/KAN s okamžitou účinností zrušil.

Soudní poplatek za podání tohoto návrhu ve výši 5 000,00 Kč byl zaplacen na účet soudu č. 3703-46127621/0710 pod VS 20210822, v popisu platby „SOP XXXXXX x MZ“.

Navrhovatelka souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání.

XXXXXXXXXXXX,
zast. JUDr. Tomáš Nielsen,
Nielsen Legal, advokátní kancelář, s.r.o.